

νήθη ἐν Μόσχα τὸ 1826, καὶ ἀπὸ τοῦ 1847 ἐν τῇ ἐνεργῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ διέπρεψεν εἰς διαφόρους μάχας καὶ ἐσχάτως κατὰ τὸν Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον ὡς ἀρχιστρατήγος τοῦ κατὰ τῆς Ἀσίας στρατοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ Ἀπρίλιος ἐσχηματίσθη ὁ τέταρτος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ κουμά Πομπιλίου. Εἶναι δὲ ὁ μόνος μὴν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φανερόναι τὸν χαρακτήρα τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν πίπτει· τῶν ἄλλων μηνῶν τὰ ὀνόματα παράγονται ἀπὸ Ἑθνικοὺς θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν ἀφιερωμένοι, ἀπὸ Ῥωμαίους αὐτοκράτορας, ἢ, ὡς ὁ Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος, ἀπὸ τὴν εἰς τὸ μνηολόγιον τοποθεσίαν αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὸν Μάρτιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρχιζε τὸν ἐνιαυτὸν ὁ Ῥωμύλος. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα Ἀπρίλιος παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν ῥῆμα *aperire* (ἀνοίγειν) καὶ ὑπαινίττεται τὴν ἀνοιξιν φύλλων καὶ ἀνθέων, καὶ τὴν συμβαίνουσαν τὸν καιρὸν τοῦτον γενικῶς ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ κόλπου τῆς γῆς ἀναβλάστησιν, ὥστε καὶ λίαν καλῶς παρ' ἡμῖν καλοῦσι τὸ ἔαρ ἀνοιξιν.

Ἐξεικονίζεται δὲ συνήθως ἐν τοῖς ἡμερολογίοις ὡς Ταῦρος, ὀρθούμενος ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, φοβερός καὶ γαῦρος, φέρων ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ καθήμενον ἀκμαῖον καὶ περικαλλῆ νεανίαν ῥοδοστεφῇ καὶ ὑψοῦντα εἰς τὴν δεξιὰν στέφανον ἀνθέων. Ἀνθοφόρος τῶνδ' εἶναι ὁ μὴν Ἀπρίλιος, καθ' ὃν τὰ πάντα θάλλει, τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει ἀγάλλεται, καθ' ὃν ἡ κτίσις λαμβάνει νέαν ἑγερσιν καὶ ζωὴν, καθ' ὃν, ὡς λέγει ἀείμνητος ἐθνικός ποιητής.

«... γύρω μας πετοῦν τὰ χελιδόνια
Καὶ δένδρα καὶ ἄνθη καὶ βουνὰ ὅλα μωσχοβολᾶνε
Γλυκὰ λαλοῦν τὰ ἀγρόνια
Καὶ ζευγαριὸν ἢ πέρδικα καὶ οἱ κοῦκοι κελαϊδάνε
Ἡ γῆ γελάει καὶ ὁ οὐρανὸς μαργαριτάρια χύνει
Εἰς τὰ τριαντάφυλλά της». Ν. Θ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

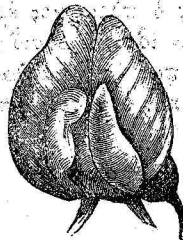
ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Σ'.

Τὰ σχήματα τῶν ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ἔχουσι διάφορα σχήματα, ἐξ ὧν συνήθως λαμβάνουσι τὸ ὄνομα των. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι σχῆμα ἀστέρος· καὶ καλοῦνται ἀστέροειδῆ. Διάφορα εἶδη τῶν ἀνθέων τούτων αὐξάνουσι κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ εἰσιν ἄλλα μὲν κυανὰ, ἄλλα δὲ πορφυρὰ καὶ ἄλλα λευκὰ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐπίσης ταύτην φύονται οἱ *Σινικαὶ ἀστέρες*, οὓς βλέπομεν εἰς τὸν κήπον.

Ἄλλον ὡραῖον ἀγρίον ἄνθος καλεῖται ἐκ τοῦ σχήματος του *κόμης δεσποίνης* καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀνομάζονται *ἐνώτια δεσποίνης* καὶ *ἐμβάδες δεσποίνης*.

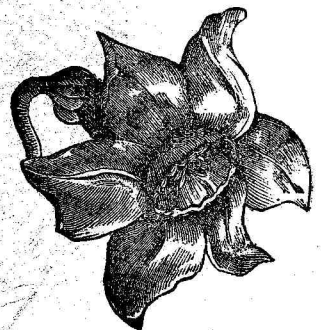
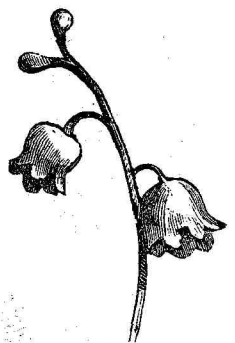

Τινὰ ἐκ τῶν ἀνθέων ἔχουσι σχῆμα χρυσαλίδος ὡς π. χ. τὸ ἄνθος τῶν πίσων (πιζέλι), ὅπερ βλέπετε ἐνταῦθα. Εἶναι ὡραῖον ἄνθος, καίτοι πολὺ ἀπανίως σκέπτανται περὶ αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες μᾶλλον φρογνίζουσι περὶ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγον μέλλουσι νὰ συνάξωσι. Παράδοξόν τι συμβαίνει ἐπὶ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων τῶν πίσων· ἐνίοτε βλέπετε αὐτὰ λευκὰ καὶ ἐνίοτε ἐρυθρωπά. Ὅταν δὲ φέρωσι τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, διακρίνετε εἰς τοὺς ἄρμους, ἐξ ὧν ὁ κλαδίσκος ἐξέρχεται, καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ στελέχους ἐρυθρὰ μικρὰ στίγματα. Νομίζει τις, ὅτι ὁ χυμὸς ἀναβαίνων ἵνα χρωματίσῃ τὸ ἄνθος, ἀφίνει καθ' ὁδὸν ἵχνη τῆς ἐρυθρᾶς βαφῆς του, ἅτινα δὲν εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν στελεχῶν τῶν λευκῶν τῶν πίσων ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ταῦτα εἶναι τὰ καλούμενα *ἐφήμερα* καὶ ὁμοιάζουσι μὲ κωδωνίσκους, κρεμᾶμενα ἐκ τοῦ στήμονος αὐτῶν. Εἶναι δὲ ἐκ τῶν εὐσμοτάτων ἀνθέων. Οἱ μικροὶ κυανοὶ κωδωνίσκοι, οἱ ὅσοι κομποὶ πλήν καὶ τοσοῦτον φθρτικοὶ εἰς τοὺς κήπους, ἔλαβον ἐπίσης τὸ ὄνομα των ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν.

Ἀλλὰ ἄνθη ἔχουσι μορφήν κυπέλλου, ὡς τὸ ὡραῖον κίτρινον βατράχιον, οὗτινος τὸ μέσον εἶναι κυπελλοειδές. Εἶναι δὲ τοσοῦτον κοῖλον, ὥστε, ἐὰν δὲν ἐκάμπτετο τὸ ἄνθος, θὰ ἐπληροῦτο ὕδατος, ὁπότεν ἐβρεχε.

Ὁ *νάρκισσος*, ὅστις ἐπίσης, ὡς τὸ βατράχιον κλίνει, ἔχει μικρὸν κύπελλον, ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὴν εἰκόνα, ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὅπερ ὁμῶς εἶναι ἀδαθές· καὶ ὁμοιάζει ἐνίοτε μᾶλλον πρὸς λεκάνην.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ ἄνθος, ἔχον σχῆμα γωνίου. Τὸ σχῆμα τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τὰ ἄνθη τῆς *κυπαρίσσοαμπέλου* καὶ εἰς τὸ φυτόν τοῦ ταμβάκου. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ σχῆμα ἔχει τὸ ἄνθος τῆς *πρωϊνῆς δόξης* (γωνάκι), ὅπερ θελομεν ἰδεῖ κατωτέρω.

Τὸ ἄνθος, τὸ ὁποῖον βλέπετε ἐνταῦθα ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν

